

Prekenverkstedet

Den Norske Israelsmisjon

<http://www.israelsmisjonen.no/ressurser/materiell/prekenverksted>

12. søndag i treenighetstiden - 27. aug 2017

Prekentekest: Matt 6,24-34

Lesetekst I: Neh 9,19-21

Lesetekst II: Hebr 13,5-6

En oppskrift for livet?

Livet kan være kronglete og fullt av bekymringer. Det hender noen sukker og skulle ønske at det ble utdelt en oppskrift til dette livet. Dagens ord er ikke en detaljert oppskrift, men den er i høyeste grad en veiviser – om hva som er viktig. Om hva som er viktigst.

Banalt? Jeg skal innrømme at jeg har tenkt tanken, det høres banalt ut at vi skal slippe bekymringer, og om vi søker Guds rike først, skal vi få «alt dette andre» i tillegg. Når jeg likevel stopper opp og lytter til ordene, er det fordi de kommer fra Jesus. Han vet hva han snakker om. Han kjenner livet bedre enn meg. Jeg har noe å lære.

Det sies at hjernen er laget slik at negative budskap tas opp umiddelbart, mens positive budskap trenger noen flere sekunder før de fester seg i bevisstheden. Det er en urgammel beskyttelse i det – hvis det er en fare, må vi være på vakt og beskytte oss. Men det betyr også at vi trenger å gi rom for de vakre og positive inntrykkene, slik at de rekker å feste seg. Se på liljene, sier Jesus. Vi trenger å stoppe opp og dvele ved de gode inntrykkene av og til. La bekymring vike for takknemlighet og tilstedeværelse.

«Se på fuglene»

Hvilken fugl er den mest utbredte i Norge? Mange har knapt hørt om den, for den skjuler seg i løvet og er en liten, gråspraglete fugl uten veldig karakteristiske kjennetegn - men den synger vakkert. Løvsangeren. Hver høst flyr den fra ditt hjemsted og krysser Sahara; flyr helt ned til Sør Afrika. Når våren kommer, tar han samme turen nordover til ditt hjemsted igjen. Uten bekymringer. Hvordan finner løvsangeren retningen? Ekspertene er ikke sikre på svaret. Sett deg ned noen minutter: se på og lytt til fuglene.

Gradvis tar Guds dype sannhet plass i meg: Hvert øyeblikk holder han universet oppe, helt uten min hjelp. Han har omsorg for hver og en, for både fuglene og meg.

Hva innebærer det å søke Guds rike først?

Jesus setter et motsetningsforhold mellom det å følge Gud og det å følge Mammon. Det handler ikke om hvor mye du eier, men om hjerteforholdet. Man kan være fattig og bare være opptatt av det materielle – forståelig nok. Og man kan være rik og bare opptatt av det materielle – for det blir så mye å ta vare på. Dessuten har det lett for å bli slik at «mye vil ha mer», så ønsket om bedre lønn, større utbytte, stadig en ny bil, mobiltelefon, klær eller sko som trengs, og oppussing av hus.

Og motsatt: Du kan være både fattig og rik og sette Guds rike først. Det du eier skal vedlikeholdes og utvikles, men du ser på det som en gave fra Gud – og har et fokus på hvordan det du har kan være til glede for Gud og mennesker.

«What would Jesus do?»

er blitt et spørsmål mange har med seg ut i hverdagen – det gir nye perspektiver. Og samtidig er

ikke dagens budskap fra Jesus gjerningsbasert. Din himmelske Far elsker deg. Ta imot Hans kjærlighet.

Dalai Lama ble en gang spurt om hva som overrasker ham mest ved menneskeheten. Han svarte: «Menneskene selv – for de ofrer sin helse for å tjene penger. Deretter ofrer de pengene for å gjenvinne helsen. Og så er de så bekymret for sin framtid, at de ikke nyter sin nåtid. Det resulterer i at de verken lever i nuet eller i fremtiden. Menneskene lever som om de aldri kommer til å dø, og så dør de, uten virkelig å ha levd.» Det er godt observert. I tillegg er det en Gudsdimensjon det er lett å gå glipp av.

La ikke kjærligheten til penger styre livet, sier Hebreerbrevets forfatter – la kjærligheten til Gud styre livet. Og slipp Hans kjærlighet til i livet ditt; du er elsket!

Jeg husker godt denne opplevelsen fra en gruppetur jeg ledet til Israel. «Johan», en av deltakerne, ble minnet om å gi en sum penger til en viktig tjeneste i Nasaret. Han visste at dette ville tømme kontoen hans og det var et par uker til neste lønning – han visste ikke hvordan dette skulle gå, men han opplevde ledelsen til å gi så klar at han ikke kunne tvile på den. På vei ut på gata igjen kom det en telefon. Jeg gikk like bak ham og så at han snakket i telefonen, jeg håpte det ikke var noe galt. Da telefonpraten var slutt, kom han gledesstrålende til meg og fortalte historien – først om pengene han hadde gitt, og så: nå ringte de nettopp fra lønningskontoret: det var blitt gjort en feil, så i dag satte de inn en ekstra sum på kontoen hans – tilsvarende den han ga bort!

Gi slipp

Å gi slipp på tryggheten er ikke enkelt – ikke så ofte kreves det av oss heller, men det ligger en frihet i å gi slipp på noe av det vi tror vi må ha. Mennesker som har opplevd at «alt rakner» har kommet med sterke vitnesbyrd om at Gud var der og at de fikk et nærmere forhold til ham. At de ikke ville ha gått glipp av det å *miste* jordisk gods eller god helse, for det åpnet for en dypere innsikt og en annen rikdom.

Er det synd å bekymre seg?

Noen hevder det – men det er å snu det hele på hodet. «Kast bekymringene på han» er et tilbud. Du går glipp av noe om du ikke gjør det. Tenk deg at du går med en veldig tung koffert på en flyplass med store distanser fra den ene «gaten» til den andre – og hjulene på kofferten er gått i stykker. Du sliter og bærer. Så kommer det en forbi med ei kofferttralle og sier at du kan sette kofferten på den og han kan kjøre den til gaten for deg. Det er ikke en befaling – men det er et fantastisk tilbud.

Tenk å kunne «kaste bekymringene sine på Herren», slik Peter skriver i sitt brev; «for han har omsorg for dere». Paulus skriver også om bekymringer – han var ikke ukjent med at bekymringene melder seg – likevel skriver han i Filipperbrevet: «Vær ikke bekymret for noe, men la alt som ligger dere på hjertet, komme fram for Gud i bønn og påkallelse med takk» Fil 4, 5-6 – og hva kommer i stedet for bekymringene? «Og Guds fred, som overgår all forstand, skal bevare deres hjerter og tanker i Kristus Jesus.»

Hvem av dere kan vel med all sin bekymring legge en alen til sin livslengde? Når dere ikke engang makter så lite, hvorfor da bekymre seg for alt det andre?» Luk 12, 25-26

Det ligger noen åndelige skatter gjemt i dette – å slippe Gud til. Og en frihet.

Bekymringene – det er ikke galt å *planlegge* for i morgen, men stol på Herren når du tenker framtid. Han er der.

Jorunn Andestad Langmoen

Ungdomsskolelærer. Tidl. Ass. generalsekr. Den Norske Israelsmisjon.

jorunnandlang@gmail.com